

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3,— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON nr. 1414.

OGŁOSZENIA

oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetry kosztuje 15 groszy. Wiersz reklamowy 60 groszy

REDAKCJA I EKSPEDYCJA

znajduje się w Katowicach Rynek 12.

Nr. 30.

Katowice, wtorek 7-go lutego 1928

Rok 27.

Śląsk Opolski a rokowania handlowe.

Berlin. (PAT.) „Germania“ w korespondencji z Katowic donosi, że w związku z wiadomością o zamiarze przyznania Polsce w traktacie handlowym zwiększonej ilości wywozowej węgla, w kopalniach Śląska Opolskiego daje się zauważyć wielki niepokój.

Śląsk Opolski nie sprzeciwia się wprawdzie zawarciu traktatu handlowego z Polską, ale żąda, aby umowa polsko-niemiecka nie wykraczała poza granice nakreślone interesami przemysłu i kół robotniczych na Śląsku Opolskim. W tym też duchu opolska Izba Handlowa w końcu ub. miesiąca wystosowała do urzędu spraw zagranicznych memoriał, żądający, aby w sprawie ilości wywozowej węgla nie przyznawano Polsce koncesyj takich, których ciężaru przemysł Górnośląski nie mógłby udźwignąć.

Korespondent „Germanii“ zaznacza, że przy oce-

nie tej sprawy nie należy zapominać, iż Polska poza kontyngentem węgla i nierogacizny żąda również przyznania jej wysokiego kontyngentu stali.

Sytuacja przemysłu hutniczego Śląska Opolskiego jest obecnie niekorzystną.

Kopalnie zmuszone są coraz bardziej ograniczać produkcję, np. produkcja węgla z 69 000 ton na początku br. spadła z końcem stycznia do 66 000 tonn. Niekorzystnie oddziaływa na koniunkturę wywozowej Śląska Opolskiego fakt, że Czechosłowacja sprowadza obecnie również węgiel polski. Przemysł hutniczy na Śląsku Opolskim chcąc powetować straty, poniesione skutkiem konkurencji kopalń polskich oraz w celu uzyskania możliwości konkurowania z węglem polskim zagranicą zwrócił się do zarządu kolei niemieckich z żądaniem obniżenia taryf kolejowych dla węgla górnośląskiego.

Sprawa traktatu handlowego.

Berlin. (PAT.) Prasa popołudniowa na podstawie informacji z kół urzędowych donosi, że tylko dwie komisje, a mianowicie komisja weterynaryjna i węglowa obradować będą mniej więcej w połowie lutego w Berlinie, podczas gdy komisja celna w dalszym ciągu pozostać ma w Warszawie.

W połowie lutego oczekiwany jest przyjazd do Berlina przewodniczącego delegacji polskiej ministra Twardowskiego. Z końcem lutego rokowania handlowe zostaną z powrotem przeniesione do Warszawy. W dotychczasowych rokowaniach — jak

twierdzi „Berliner Tageblatt“ — osiągnięto postępy tylko uprzednie rzekomo z powodu stanowiska rządu polskiego, który dotychczas nie powziął jeszcze decyzji w sprawie waloryzacji cel.

Berlin. (PAT.) „Berliner Tageblatt“ donosi na podstawie informacji z otoczenia dr. Hermesa, że dr. Hermes czuł się niemile dotknięty wystąpieniem Landbundu przeciwko traktatowi handlowemu z Polską. Dr. Hermes, obejmując stanowisko kierownika delegacji niemieckiej, sądził, że może liczyć na poparcie niemieckich kół agrarnych oraz partii niemiecko-narodowej.

Młodzież Warszawy składa hołd Ojcu Świętemu.

Warszawa. (PAT.) Dnia 5 bm. odbyła się troczysta akademja młodzieży ku czci Ojca św. Piusa XI, którą zaszczylił swą obecnością J. E. ks. kardynał Kakowski, charge d'affair Stolicy Apostolskiej msgr. Chiarlo, J. E. ks. biskup Gall i szef protokołu dyplomatycznego Przeździecki.

Po uchwaleniu rezolucji, protestującej przeciwko prześladowaniu katolików w Meksyku, wysłano do Ojca św. następującą depezę:

„Młodzież stolicy Polski, zebrana na uroczystej akademji urządzonej przez Stowarzyszenie młodzieży w odrodzonej Polsce celem uczczenia 6 rocznicy koronacji Ojca św. wyraża synowskie przywiązanie do Stolicy Świętej, niewzruszoną miłość i wierność i prosi o błogosławieństwo, oraz wznosi z całej duszy okrzyk „Niech żyje Papież“.

Ks. biskup Lisiecki do marsz. Piłsudskiego.

Warszawa. (PAT.) P. marszałek Piłsudski otrzymał od J. E. ks. Biskupa Śląskiego pismo treści następującej:

Jaśnie Wielmożny Panie Marszałku!

W imieniu diecezji śląskiej składam na ręce Jaśnie Wielmożnego Pana Marszałka Rządowi Rzeczypospolitej wyrazy głębokiej wdzięczności za przyznanie dalszych 100 000 zł na budowę katedry śląskiej. W wielkim i tak niezmiernie ciężkim zadaniu zorganizowania nowej diecezji polskiej napelniania mnie wielkoduszna pomoc najwyższych władz państwowych, wielka otucha, oraz błoga nadzieja, że świadomy pomnik tej nowej diecezji, katedra śląska stanie się rzeczywistością na większą chwałę Bożą, na cześć pokoleń naszych, ku radości głęboko religijnego ludu śląskiego.

Raczy Jaśnie Wielmożny Pan Marszałek przyjąć zapewnienie najgłębszej czci.

(—) Arkadiusz Lisiecki, biskup.

Stan bezrobocia.

Katowice. (PAT.) Urząd Wojewódzki komunikuje, że w czasie od 25 stycznia do 1 lutego br.,

liczba bezrobotnych na terenie Województwa Śląskiego zmniejszyła się o 196 osób i wynosiła 46.214 osób. Z tej cyfry przypada na: górnictwo 15.113, hutnictwo 2678, hutnictwo szkła 1250, przemysł: metalowy 2231, włókienniczy 268, budowlany 3083, papierowy 98, chemiczny 17, drzewny 563, ceramiczny 146. Wykwalifikowanych bezrobotnych było 1423, niewykwalifikowanych 17.686, rolnych 330, umysłowych 2553. Uprawnionych do pobierania zasiłków było 27.761 bezrobotnych.

8 godz. dzień pracy.

Katowice. (PAT.) Zgodnie z zapowiedzią Komisarz Demobilizacyjny w dniu wczorajszym i dzisiejszym rozesłał pierwsze zawiadomienia do zakładów przemysłowych o przeprowadzeniu na 8-godzinny dzień pracy robotników, zatrudnionych w koksowniach i młynach węglowych łącznie z t. zw. ładowaczami koksu od dnia 15 lutego br., jakoteż o przeprowadzeniu na 8 godzin robotników, zatrudnionych w „Dynamon Apreturze“ cienkiej blachy od 1 marca br.

Grecja przed buntem wojskowym.

Wiedeń. (PAT.) W Atenach krąży pogłoski o wrzeniu w armji. Garnizony są przetrzymywane w koszarach. Doniesienia te należy z dniem pism wiedeńskich przyjmować z wielką ostrożnością. Należy się spodziewać, że konferencja przywódców stronnictw politycznych doprowadzi do rychłego załatwienia przesilenia.

Aresztowanie komunistów paryskich.

Paryż. (PAT.) W dniu wczorajszym policja tuż została zawiadomiona, iż skazany na 4 miesiące więzienia za podburzanie wojskowych do nieposłuszeństwa, poszukiwany od kilku miesięcy sekretarz komunistycznego związku zawodowego Gallart ukrywa się w siedzibie związku. Dziś rano policja przybyła do lokalu związku celem dokonania aresztowania, czemu zebrani tam komuniści usiłowali przeszkodzić. Jednakże po krótkim zamieszaniu Gallarta aresztowano i wraz z nim 2 innych komunistów za stawianie oporu policji.

Polityka zbożowa rządu marszałka Piłsudskiego.

Jednym z najważniejszych zagadnień w naszym życiu gospodarczym jest sprawa polityki zbożowej. Ma ona ważne znaczenie zarówno dla ludności rolniczej, która stanowi przewagę ludności w Polsce, jak i dla ludności robotniczej, gdyż od kształtowania się stosunków na rynku zbożowym zależy również stan dobrobytu ludności miejskiej.

Polska, mimo że jest krajem w wysokim stopniu rolniczym i mimo, że dokonuje się w niej stały wzrost obszaru zawiewów, niema nadmiaru zbóż chlebowych, a zwłaszcza pszenicy i żyta. Handel zbożem był u nas wyjątkowo niezorganizowany. Wskutek tego nasz rolnik zmuszony był sprzedawać zboże wtedy, gdy cena jego była niska, konsumenci zaś — mieszkańcy miasta — musieli za zboże zawsze płacić drogo. Przez ośm lat prawie polityka zbożowa, podobnie jak cała polityka gospodarcza poprzednich rządów była chwiejną i nieustalona. Cierpiała na tem cała ludność Państwa.

Dopiero od objęcia rządów Marszałka Piłsudskiego idziemy wytrwale w kierunku uzdrowienia tej ważnej dziedziny życia gospodarczego, mając na względzie zabezpieczenie interesów zarówno rolnika, jak i spożywcy. Wskazują na to zarządzenia obecnego rządu. Rząd obecny zajął się przede wszystkim sprawą przywozu i wywozu polskiego zboża.

Rządy poprzednie, kierując się krótkowzroczną polityką doraźnych korzyści, popierały każdego roku nadmiernie wywóz zboża zaraz po żniwach. Rolnik sprzedawał zaraz zboże po niskich cenach, nie licząc się z późniejszym zapotrzebowaniem kraju. Kiedy zaś nadchodziła wiosna, wówczas na przednówku byliśmy stale świadkami wielkiego braku zboża w kraju. Wskutek tego rządy zmuszone były popierać zakupy zboża na wielką skalę zagranicą. Na zakup tego zboża wzgl. maki zagranicznej szły zagranicę olbrzymie zapasy pieniędzy, a zapasy walutowe Banku Polskiego stale się zmniejszały, aż doprowadziło to do załamania się złotego w r. 1925.

Aby zapobiedz tego rodzaju niepożądanym skutkom, które dotykały boleśnie tak rolnika, jak i mieszkańca miasta, rząd obecny zarzucił dotychczasowy system nieopatrzności wywozu zboża za pomocą odpowiedniej, liczącej się z potrzebami kraju, polityki celnej.

Oto kilka cyfr, wykazujących wyniki polityki zbożowej obecnego rządu: Rząd Władysława Grabskiego od sierpnia do października 1925 r. (a więc zaraz po żniwach) zdążył wywieźć zagranicę 164.516 tonn zboża. Następny rząd koalicyjny Aleksandra Skrzyńskiego od listopada 1925 r. do końca kwietnia 1926 r. wywoził w dalszym ciągu 209.207 tonn zboża. Rząd obecny w roku 1926 od maja do września wywoził tylko 138.603 tonn zboża. Rządy poprzednie wywoziły przeciętnie dziennie 81 wagonów zboża zagranicę. Rząd obecny od 1 listopada 1926 roku do 31 lipca 1927 r. wywoził dziennie przeciętnie tylko 4 wagony.

Zachodzi jednak pytanie, dlaczego zboże drożało? Aby na to pytanie odpowiedzieć, należy sobie zdać sprawę, że ceny zboża w kraju są zależne od cen na rynku światowym, oraz od tego, czy zagranicą był urodzaj, czy nie urodzaj. Gdyby naprzykład Polska wyjątkowo miała nieurodzaj, a w innych krajach byłyby dobre urodzaje, wtedy zboże zagraniczne byłoby tańsze, a jego przywóz przyczyniłby się w kraju do potaniaenia zboża krajowego. Jeśli zaś zagranicą jest nieurodzaj, a u nas również żniwa nie dopiszą, wówczas zboże idzie w górę, jak to było w r. 1926.

W zeszłym roku Rząd Marszałka Piłsudskiego dokonał bardzo śmiałego posunięcia, które wskazuje na to, że Rząd umie opanować sytuację na rynku wewnętrznym. Oto Rząd upoważnił Ministra

